

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.

Ὁ Σουλτάνος Ἀμουράτης, περιερχόμενός ποτε ὑπὸ ἀγνώστου σχῆμα τὰς ὁδοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ ἴδῃ ἰδίους ὀφθαλμοῖς, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας, πῶς διανέμεται ἡ δικαιοσύνη παρὰ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, εἰσῆλθε κατὰ τύχην καὶ εἰς καπηλεῖον, ὅπου προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἡ θέα μεθύοντος ἀνθρώπου, δημηγοροῦντος μεγαλοφώνως κατὰ τῶν κατὰχρήσεων τῶν ὑπαλλήλων, τῶν παρ' αὐτῶν καταπιέσεων τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ἀδικατορίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ πρόσφορα μέτρα πρὸς εὐδαιμονίαν τῶν ἰδίων ὑπηκόων. « Ταῦτα πάντα, ἐκράνυζε, προέρχονται ἐκ τῆς ἀνικανότητος τῶν ὑπουργῶν· ἂν ὁ Σουλτάνος μὲ ἔκαμνε μέγαν Βιζύρην (πρωθυπουργόν), ἤθελον διορθώσει καὶ φέροι εἰς εὐδαιμονίαν ὅλον τὸ κράτος ἐν δικαστήματι τριῶν μόνον ἡμερῶν. »

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σουλτάνος, διέταξε τοὺς μακρόθεν ἐπακολουθοῦντας δορυφόρους αὐτοῦ νὰ συλλάβωσι παρὰ χρῆμα καὶ νὰ φέρωσι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον εἰς τὰ ἀνάκτορα· ἀλλ' οὗτος, πρὶν εἰσέτι τελειώσει τὴν δημηγορίαν, ζαλισμένος ὑπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ οἴνου, ἔπεσεν ἀνίσθητος καὶ ἐβυθίσθη εἰς βαθύτατον ὕπνον. Οἱ δὲ δορυφόροι μετεκόμισαν καὶ ἀπέθεσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐντὸς λαμπροῦ θαλάμου μεγαλοπρεποῦς κλίνης τοῦ μεγάλου Βιζύρου.

Ὁ μέθυτος ἐξυπνήσας τὸ πρωὶ καὶ νομίσας, ὅτι εὕρισκεται εἰσέτι ἐντὸς τοῦ καπηλείου, ἐφώνησε τὸν κάπηλον νὰ φέρῃ πρὸς αὐτὸν οἶνον· ἀλλ' αἰφνης βλέπει παρουσιασθέντας ἐνώπιον αὐτοῦ πολυτελῶς ἐνδεδυμένους ὑπηρέτας τῆς αὐλῆς, ζητοῦντας τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ὡς μεγάλου Βιζύρου.

Ὁ μέθυτος ἤρχισε νὰ τρίβῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, νομίζων ὅτι ὄνειρεύεται· ἀλλὰ βλέπων τὴν διάρκειαν τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, ἠρώτησε τοὺς αὐλικούς, ποῦ εὕρεσκειται; οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ Σουλτάνος πύδοκῃσε νὰ χειροτονήσῃ αὐτὸν μέγαν Βιζύρην διὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὸ κράτος. « Πολλὰ καλὰ, ἀπάντησεν ὁ μέθυτος ἐναθρονόμενος, εἰσιμάσατε ταχέως τὴν Βιζυρικὴν μου συνοδίαν διὰ τὰ περιέλω τὴν πόλιν. »

Ὁ νέος Βιζύρης ἐξῆλθε μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς, καὶ διεθυνόμενος πρὸς τὸ μέρος, ὅπου εὕρισκετο ἡ ἰδιόκτητος αὐτοῦ οἰκία, ἠρώτησε τοὺς παρεσῶτας, « εἰς τίνα ἀνήκει ἡ πενιχρὰ αὕτη οἰκία; εἰς δυστυχῇ τινὰ πικριδὸν ἀγω-

νιστὴν, ἀπεκρίθη τις τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅστις καταναλώσας ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καλοῦ, ἀλλὰ μὴ λαβὼν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμίαν ἀνταμοιβὴν τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἐκδουλεύσεων, ἐγένεν ἄφαντος ἀπὸ χθὲς, γενόμενος, ὡς φαίνεται, θῦμα τῆς ἀπελπισίας αὐτοῦ, καὶ ἀφῆσας εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν πολυάριθμον οικογένειαν.

Ὁ μέγας Βιζύρης ἐψήφισεν ἀμέσως τοὺς μὲν δύο υἱοὺς τοῦ ἐνδόξου τούτου πατριώτου (οἵτινες ἦσαν τὰ ἴδια αὐτοῦ τέκνα) ἡγεμόνας τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, τὰς δὲ τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρας νὰ νυμφεύσωσιν αὐθημερὸν μετὰ τῶν πλουσιωτέρων μεγιστάνων τοῦ κράτους· διακόσιοι δὲ ἐργάται νὰ ἐνασχοληθῶσιν ἀμέσως εἰς τὸ νὰ κατεδαφίσωσι τὴν πενιχρὰν οἰκίαν τοῦ καλοῦ πατριώτου, καὶ νὰ ἀνεγείρωσιν ἀντ' αὐτῆς μεγαλοπρεπῆ οἶκον πρὸς περίθαλψιν τῆς ἀναξιοπαθούσης συζύγου αὐτοῦ· καὶ ταῦτα διατάξας ἐπέστρεψεν εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτοῦ ἀνάκτορα.

Τὴν ἐπαύριον διέταξε πάλιν νὰ ἐτοιμασθῇ ἡ λαμπρὰ αὐτοῦ συνοδία, καὶ ἀναβάς ἐφ' ἵππου, διέβη ἐνώπιον τοῦ ἐργαστηρίου ἀρτοποιοῦ τινὸς θανασίμου ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ διέταξε νὰ ἀπαγχονίσωσιν αὐτὸν, οἱ δὲ δορυφόροι ἐξετέλεσαν ἀμέσως τὴν προσταγὴν τοῦ μεγάλου Βιζύρου. Ἐκείθεν δὲ ἐβάδισε πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν πρὸς τὸ καπηλεῖον, ὅθεν ἀφηρηπάγη, καὶ κράξας τὸν κάπηλον, εἰς τὸν ὅποιον ἐχρεώσται ὅσον οἶνον ἔπιε εἰς διάστημα δέκα περὶ τοῦ ἐτῶν, διέταξε νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν χίλια φλωρία ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ταμείου. Ἐκείθεν δὲ μετέβη εἰς ἄλλην ὁδὸν, καὶ διέταξε νὰ πληρωθῶσιν ἐπίσης διακόσια φλωρία εἰς Ἰουδαῖόν τινα, πρὸς τὸν ὅποιον ἐχρεώσται πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ποσότητά ταύτην· ταῦτα δὲ πράξας διῆλθε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας ἐπιθεωρῶν τοὺς εἰς τὴν ἀνακλίνουσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας ἐργαζομένους κτίσας, ἀπειλῶν, ὅτι θέλει ρίψει εἰς τὰ δεσμὰ πάντα τὸν μὴ ἐργαζόμενον μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας.

Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν, ἅμα ἐγερεῖς τοῦ ὕπνου, διέταξε καὶ ἐκάλεσεν πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀρίστους ἀρχιτέκτονας καὶ κηπουροὺς τῆς πόλεως, καὶ ἐνησχολήθη μετ' αὐτῶν εἰς τὸ σχεδιάσμα τῶν νέων ἀνακτόρων, τὰ ὅποια ἐμελέτα νὰ κτίσῃ κατὰ τὸ παράλιον τοῦ Βοσπόρου, καὶ τῶν ὠραίων κήπων, τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ φυτεύσῃ· ἀφοῦ δὲ οὗτοι λαβόντες τὰς διαταγὰς τοῦ μεγάλου Βιζύρου ἀνεχώρησαν, οἱ Αὐλικοὶ παρουσιασθέντες ἠρώτησαν αὐτὸν, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ διὰ νὰ

τακτοποιήσῃ τὸ κράτος· « ὅχι, ἀπήντησεν ὁ μέγας Βιζήρης· τὰ πάντα ἔβαλα εἰς καλὴν τάξιν· καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ὑπολείπεται πλέον, τὰ ἐτοιμάσητε λαμπρὰν τράπεζαν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων γαργητῶν καὶ τῶν περιφημοτέρων Εὐρωπαϊκῶν οἴνων, διὰ τὰ εὐθυμήσωμεν.

Καὶ ὁ μὲν μέγας Βιζήρης, μεθυσθεὶς κατὰ τὴν παλαιὰν αὐτοῦ συνήθειαν, ἔπεσεν ἀναισθητός ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ· ὁ δὲ Σουλτάνος διέταξε νὰ ἐκδύσωσιν αὐτὸν τὰ λαμπρὰ φορέματα, καὶ ἐνδύσαντες τὰ πεπαλαιωμένα ῥάκη, τὰ ὅποια πρότερον ἐφόρει, νὰ μετακομίσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ καπηλεῖον, ἔνδον τοῦ ὁποίου ὁ Σουλτάνος ἤκουσεν αὐτὸν πρῶτην φορὰν δημηγοροῦντα.

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ θωρακίου (Corset)

Ἡ χρῆσις τῶν θωρακίων φαίνεται ἀρχαιοτάτη· παρ' Ἑλλήσιν ὅμως αἱ γυναῖκες ἠγνόουν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν. Πρῶται αἱ τῆς Ρώμης, κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀρχὴν τῆς δημοκρατίας, ἐφόρεσαν εἰδός τι θωρακίου χρησιμεύοντος μόνον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ στήθους. Ἀκολούθως δὲ θεωροῦσαι ὡς συστατικὸν τῆς ὠραιότητος τὴν τοῦ σώματος λεπτότητα, μετεχειρίσθησαν τὰ θωράκια ὅσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν παχύσαρκοι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐφεύρον ἐν τῇ Γερμανίᾳ κατὰ τὸν δωδέκατον περίπου αἰῶνα τὸ νὰ εἰσάγωσιν ἐντὸς τοῦ θωρακίου εἰδός τι ῥαβδίου, τὸ κοινῶς παρ' ἡμῖν ὀνομαζόμενον *gálaira*, τὸ ὅποιον κατεσκεύαζον ἐκ σιδήρου, ἐκ φαλαίνης, ἢ καὶ ἐκ ξύλου· καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν θωρακίων ἐξηπλώθη σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην· ἀλλ' ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἡ χρῆσις αὕτη τῶν μετὰ φαλαίνης θωρακίων κατηργήθη κατὰ τὸ ἔτος 1789, ὅτε αἱ Γαλλίδες παρεδέχθησαν γενικῶς τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ μεταχειρίζονται θωράκια ἐκ διμύτου ὑφάσματος, ἢ Νανλίνου ἄνευ φαλαίνης, τὸ ὅποιον σφίγγον μετρίως τὸ σῶμα δὲν ἐπροξένει οὐδεμίαν βλάβην εἰς τὴν υγίαν· περὶ τὰς ἀρχὰς ὅμως τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐπανήλθε πάλιν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἡ χρῆσις θωρακίων ἐμπεριεχόντων σιδηρᾶ, ἢ φαλαίνης ῥαβδία· ὁ δὲ συρμός οὗτος, ἐπικρατήσας μέχρι σήμερον, παρεξέφρηνε καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς πιθηκικῆς ἀπομιμήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἡθῶν.

Εἶναι ἀκαταλόγιτος ἡ βλάβη, τὴν ὁποίαν τὰ θωράκια τοῦ τελευταίου τούτου συρμοῦ προξενοῦσιν εἰς τὰ κυριώτερα συντηρητικὰ ὄργανα τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς, τὸν πνεύμονα καὶ τὴν καρδίαν, δι' ὧν ἐκτελεῖται ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ

κυκλοφορὶα τοῦ αἵματος· διότι τὰ μὲν ὄργανα ταῦτα περικυλύπτονται ὑπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ σώματος τοῦ κοινῶς ὀνομαζομένου *στήθους*, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποίου εἶναι τοιαύτη, ὥς ὅλα αὐτοῦ τὰ κινήματα ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐλεύθερα διὰ νὰ ἐκτελῶσιν ἀνενοχλήτως τὰς δύο ἀφύκτους εἰς τὴν υγίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ῥηθείσας ἐργασίας, τὴν ἀναπνοὴν δηλαδή καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος· τὸ δὲ θωράκιον πιέζει καὶ συνθλίβει κυρίως ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ στήθους, ὅπου αἱ μὲν πλευραὶ ἔχουσιν ὀλιγώτερον μῆκος, οἱ δὲ χόνδροι εἶναι μακρύτεροι καὶ εὐκαμπτότεροι, καὶ ἐπομένως ἡ ὑπὸ τοῦ θωρακίου γινομένη πίεσις τὴν μὲν ἐλευθέραν καὶ φυσικὴν κίνησιν τῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἀναγκαίων τούτων ὀργάνων δυσκολεύει καὶ ἐμποδίζει, τοὺς δὲ χόνδρους βιάζει νὰ κυρτωθῶσι πρὸς τὰ ἔσω πλησίον τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ στέρνου, ἥτοι τοῦ σχηματίζοντος τὸ ἔμπροσθεν τοῦ στήθους ὅσπου.

Ἀλλ' ἡ μεγαλητέρα βλάβη προξενεῖται ἐκ τῶν θωρακίων, τῶν ἐμπεριεχόντων σιδηρᾶ, ἢ ἐκ ξύλου, ἢ ἐκ φαλαίνης ῥαβδία· διότι τὸ ῥαβδίον τοῦτο, εἰσαγόμενον κατὰ κάθετον ἐντὸς τοῦ θωρακίου καὶ ἐπιπίπτον ἐφ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ στέρνου, καταπιέζει ἐπὶ τοσοῦτον τὸ κάτω μέρος τοῦ στήθους, ὥς εἰς τὰς περισσοτέρας γυναῖκας, ὅσαι μεταχειρίζονται τὴν βασιανιστήριον ταύτην μηχανὴν, σχηματίζεται πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ στήθους κόλωμα ἱκανὸν νὰ χωρέσῃ ἐν ὧν, καὶ τὸ ὅποιον προξενεῖ εἰς αὐτὰς ἀλγεινὸν ἐρεθισμόν.

Ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ὀλεθρίου κατεπίσεως τοῦ κάτω μέρους τοῦ στήθους, τὸ μὲν ἤπαρ ὠθούμενον πρὸς τὰ ἄνω ἐπκυζάνει τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ δυσκολίαν τῆς ἀναπνοῆς, ἐν ᾧ ὁ σπλὴν καὶ ὁ στόμαχος, ἀνωθούμενοι ὁμοίως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐπάγουσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα πρὸς τὰ ἀριστερά, καὶ ἐπομένως αἱ ἐργασίαι τῶν ἀναγκαίων τούτων ὀργάνων παρεμποδίζονται καὶ διακόπτονται ἀναλόγως τῆς συνθλίψεως καὶ τῆς ἐκτοπίσεως τῶν λεπτῶν καὶ ἀπαλῶν αὐτῶν νεύρων καὶ ἀγγείων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πνεύμονες γενοχωρούμενοι ἐπίσης ὑπὸ τῆς καταπίσεως τοῦ θωρακίου δὲν δύνανται νὰ διασταλῶσιν ἐλευθέρως, ὁ ἀὴρ δὲν φθάνει μέχρι τοῦ αἵματος κατὰ ποσότητα ἱκανὴν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκκαθάρισιν, τὴν ἀπαιτούμενὴν διὰ νὰ συντηρήσῃ τὸ σῶμα ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ υγίει καταστάσει· τὸ δὲ ὕδωρ, τὰ ἀνθρακώδη μέρη, καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκαθαρσίαι, ὅσας τὸ αἷμα κυκλοφο-